

ئەم شەئرا ئەم خوئندەوہ ... لە تیف بەوار

سەرەتا دەمەوێت ئاماژە بە وتەیەکى نەجات نوری بکەم دەربارەى
ھەکاری و ئاڤوونی شیعری ھاوچەرخى کوردی لە وتەیکدا دەقیقەت:
(وەکو چەن ساڵانێک لەمەوبەر دەیان کەس خوویان داووە شیعەر
نووسین، بەبە ھیچ بنەمایەکی ئەدەبى سەدان شیعری خراپ و ناکامیان
خستە بەردەم خوئندرەان، ئەم گروپە خەیان لایبوو بە پاڵەوان و
گوێیان بە ھیچ کەس نەدەدا و ئاواکیان لە رەخنە و ئەو قسەو پاسانە
نەدەدایەوہ کە دەربارەى شیعەرەکانیان دەکرا، تا بوونە ھەکاری
داڤانی شیعەر و سەدان خوئندرەیان لە شیعەر تەران و دوورخستەوہ).

ئەمە حەقیقەتێکەو ئەوانەى مۆتابەعەى دنیای و ئێران و شەلمو
ئەدەبیاتی کوردی بکەن بە روونی ھەستى پێدەکەن، بەلام ئەى چی
بەئین سەبارەت ئەو شاعیرانەى یان ھەر لە بازە کەنەکانى شیعری
خەیاندا دەخولێنەوہو وەختانێک خوئندرەان کیان ھەبوو؟

دەبە ئەو ھەش بگوترێت کە محەمەد عومەر عوسمان زۆر بوێرانە و وەک
ئارسەر رامبە دواى ئەو ھەى زانی ئەو ھەى پێی بوو بە شیعەر وتى و ئیتر
ھیچى تری نەنووسی، چونکە نەویست لە بەھای ئەو جوانى و داھەنان و
شەوازە دانسقەى خەى دا بێزێنێت.

بەلام ھەندێک جار شاعیرانێک ھەن ھەر دەبەت بنووسن و نایانەوێت لە
جووھەى شیعری بوەستن ئەگەر ئەو جووھانەش لە بەھای کارە
پێشووەکانیان کەم بکاتەوہو دا بێزێنێت، خە شیعەر وەک وتارى
رێژنامەگەرى نییە کە پێنووست بەدەستەوہ گرت یە کسەر بنووسیت، بەکو
زەمینەو خەیا و سوێکت و ئیلھام و کاتى دیارى کراوى گیان و
خەیا دەخوازێت.

کاتێک بە نموونە باسى شیعەرەکانى ئێستای جەلال بەرزنجى دەکەین
حەماسەتى کەسانێک دەجووێت و دەبێت ئەو سەردەمانێک جەى ئیلھامى
ئەمە بوو و شیعری جوانى نووسیوہ، ھاواتانم بەلام ئەمە ئێستا
باسى ئەو کاتە ناکەین، لەسەر کارەکانى ئەم دواىیەى دەوہستین کە
چەن زمان تیایدا سادە دەبێتەوہو زۆر لە خەکردنى پێوہ دیار دەبێت
بە دەربێین، کە بەدەر لە ھەوێ جوانکاریى زمان و ھونەرەکانى
شیعرو نووێبوونەى وێنەى نایابى شیعری دەنووسێت.

با دیقەت بدەین لە (نە شیعری کورت...) ی ئەم شاعیرەو ببینین چەن
زمانى رێژانە زان دەبێت بەسەر بابەتە سواوہکانى ناو کەمەگاداو
دوور دەکەوێتەوہ لە زمانى باڵای شیعەر:

.....

کاکی سیاسیش،
هه روا لاسر پشتی، نټوټو یټکی دا بښ بوو
لې ناشی حزب لې دکات

.....

ئهمه وټو ای ئه وهی که زمانه کی ساده ی نټو خه که، هه رواش با به تکی
کټنی وتاره کانی سا لانی نه وه ده کانه نه ک زمانه شیعری پټ ئیستاتیکا و
دا هټانان و نوټوونه وه، ئایا شاعیر تاقه تی خټ مان دوو کړدنی نه بووه
بې د زینه وهی خوازه ی نوټ بې دهر بټین؟ یان له سهرده می خټ را دا ئه و
دروشمه له میدیاکان و لای نوو سهران په یټه و ده کړت که ده ټټ (وته ی
خوت بټ و بټ).
یان له کټ پله یه کی تر دا زټر ساده ئاوات به بست زه وی ده خوا زټ و
ناوی شیعری به سهر دا ده بټ ت و ده ټټ ت:

.....

بې سټ روټ ری،
لې سټر پارچټ عار دټک بژیم
ټوټو خټونی باکیشم بووم
بردیټ ژر گټ

.....

نازانم وشه ی (باکیشم) هه ی تایپه که ده بوو (باوکیشم) بټ، یان
مه به ستی له وشه ی (باک) ه، وهک ده گوترټ (بې باک له شټټک)، به
هه رجا ئهم شټوازه له دهر بټین و ئه و وشه سازیه رهق و یه کدیویه دا
و با به ته سواوانه هیچ خزمهت به رهوتی خودی هه وټه کانی شاعیر ناکه ن
له کټن و نوټ دا.
*** **

دووه م شاعر که ده مه وټ له سهری بوهستم ؛ شیعری (زمانی با ټنده م
ده زانی) یه، که به پټچه وانه ی شیعره کټنه کانی شاعیر له م شیعره دا
زټر زمانه کی ساده به کار ده هټنټ و هیچ لټکدانه وه یه کی تر له پشت
داله کانی ده قه وه نییه جگه له و مانا راسته و خټیه ی شاعیر له م
شیعره دا که (غریبی شوټن ده کات)، که واته نامټ بوونه که نا به رجه سته
نییه، یان فیکری نییه، ئه گهر جاران وټنه شیعره کانی تازه بوون و
با به ته کان جیاوازو پټ جورئته و سهرنجټ اکټش بوون، ئه و لټره دا
زمان نزیک ده بټته وه له زمانی به کار هټنټی رټانه، بې نمونه
شاعیر له وټ بیری خزم و که سوکار ده کات و راسته و خټ ده ټټ ت:

.....

له م وټ ته
بچکټ لانه، کاسبه دا

که نازان دانیشتن و
سه یران و
ته مبه ی چیه،
خزم نییه..

.....

جار کی تر به زمان کی ناشیعی؛ با به تی سیاسی ت که ی دهق ده ب ت و
تیایدا به های ئیستاتیکا و رهوانب ئی دهق به ه ند ناگیر ت و ده ب ت:

.....

و ا تی منیش مهلیکی هه بوو
خ ئه گهر چی
ئه و ب تاج بوو
ب دهولت بوو
بهلام مهلیکی کوردستانی ناو بوو
ئه و شخ محه دی هه فید بوو

.....

ل ره دا ب ت گهشتن و ر چوون به قو ا یی دهقدا خو نهر پ وستی به
خ ماندوو کردن نییه و خ ی له به ردهم هیچ پرسیار کی ده سه وسانکارو
تییمی تازهو دیو شاراهوی دهق دا نابین ته وه تا ب ت ئه مه
هه و کی جیاوازی شاعیره و توانیویه تی بره و به ش وازو جیاکاریه کانی
ش عری خ ی بدات له ئ ستادا ، ئه و راسته و خ ده ریده ب ی ت و ده ی ب ت
که:

بیری شخی چ لی، ئه وه نی خانه قین، چا قی لاند، و اسی قه ندیل،
پارکی ئازادی، بابا گورگور، گ که ند، سه رچنار، هه ناری هه بجه و
دهکات و رانه هاتنی له گه دخی تازهدا وای ل دهکات ب ت:

.....

له م و ا ته ترش و تا و م نه دا.
درهختی غه ربی هه ر غه ربی ده گر ت.

.....

ئه مه ئه گهر هه ر شت ک ده ربخات ئه وه مان پ ده ب ت که چه ند ک زو
ئاسووده یی و مافه کان له کلتووری یه که مدا ب ها وره گهزه کانی
فهراهه م ها تبوون، که چی گهر سه رنج له دهقه ک نه کانی شاعیر بدهین
ده بینین به پ چه وانه وه ئه و ده یه و ت هه ب ت له و ناق ا ییانه ی
گوشاری دهروونی ئاده میزاد له و ژینگه یه دا زیاتر ده که ن:
له شیعی (بهرد باشته ره) ئاوها د ته دووان:

.....

ئه مه و به عه شق ب م خودا حافیز
بهرد باشته ر که له مر ف

.....
ههروه‌ها له جـیه‌کی تریشدا دهـت:

.....
من دهـبـ خـم بسمیل بکهـم
ئاوی دهـریاکان دهـتـم بهـسـر خـم ما و
دهـتـم خوایه
وسـی نیشتما نهـروهـریم دهـرده‌کهـم!

.....
له کـتایی ئەم بهـشـدا هـز دهـکهـم ئاماژه بهـو چاوپـکهـوتنه اشکاوہی
شاعیر بکهـم له رـژنامہی (رـژان) که چهـند بابـهـتـکی جوان زهـق
دهـکاته‌وهـو تیشک دهـخاته سـر هـندکـ له استیه کان ئەگـر تاـیش بن
بـ نموونه تیايدا دهـت:

(شاءـر ئـبـ سـیری دـی خوـنـرـکانی بکا و لـ خـی بـرسـ ئایا
شـعرـکـم گـیشتوو؟ کـ نـگـیشتوو خواحافیز، واز ئـهـنـم لـم
بوار، نـ خـم هیلاک ئـکـم و نـ گوـگرـکانـم).

ههروه‌ها له جـگایه‌کی تری هه‌مان چاوپـکهـوتندا سه‌باره‌ت هـی
ئاوـدانه‌وه‌یه‌کی باشی خوـنـهـران له شیعـره‌کانی پـشـووی دهـت:
(من هـمیشـ لـ خـم ئـپرسم ئـوانـی کـ شـعـری منیان وـرگـواوـ و لـ
شـعرـم گوـ ئـگـرن بـ دواي چیا ئـگـن؟ خـ شـاءـری لـ من باشتر زـر
هـیـ. لام وایـ کـ ئـوان بـ دواي هـستـی ژنانـ ئـگـن ئـگـینا
شـاءـری زـر ناسک خـیاـتر و باشترمان زـر).

.....
سـیـهـم شیعـر که دهـمه‌وت له‌سه‌ری بووه‌ستم شیعـری (سـهـره‌کهـت په‌یت
که)یه، باسم له‌وه نیهـ چـن بابـه‌تی رـژنامـه‌نووسی تاقه‌تی شیعـری
ئەم شاعیره‌ی پروکاندوو، چـن زمانـی شیعـریشی نزیک کردوو ته‌وه له
وتاری رـژنامـه‌گه‌ری، ئەوه‌ی مه‌به‌ستم به شـوه‌یه‌کی شاوـی به ناخی
ئەم شیعـره‌دا رـبـچـین تا درـژکردنه‌وه نا پـویسته ئاسـییه‌کانی
بدـزینه‌وه.

له خوـنـدنه‌وه‌ی وردی ئەم شیعـره‌دا درک به نه‌بوونی ستراتیژییه‌تی
بونیا‌دی تـکـمه‌ی ده‌ق ده‌که‌ین که چـن شاعیر تووشی تـکـه‌کردن و
گه‌انه‌وه بـ سه‌ره‌تاو له سه‌ره‌تاش بـ کـتایی بووه، چه‌ندان دـهـ له‌و
شیعـره‌دا زیادن و هیچ خزمه‌ت به هونه‌ری لایه‌نه شـعـریه‌کان ناکه‌ن،
بگـره جارـانـک زمان ده‌گـنـدرت به زمانـی وتاری رـژنامـه‌گه‌ری وهـ
ئـوه‌ی شاعیر دهـت:

که‌چی ده‌ماغ به‌رزه‌کان

هه‌موو شه‌وـک ئاهه‌نگ ده‌گـنـ/

ئەم شـوازه راسته‌وخـییه‌ی ده‌ربـین ملی شیعـر ده‌شکـنـت و سه‌رپـی

مامه‌ی شاعیر له‌گه‌ ځار اووه‌کاندا دهرده‌خات له‌ کاتې خو‌ځندنه‌وه‌دا، هه‌روه‌ها بازدان له‌ سه‌بج‌ځکت و و‌ځنه‌ شیعري جوداوه‌ ب‌ ځه‌کي تر به‌ روونی په‌له‌پروسک‌ځي شاعیر به‌ ته‌واوکړدنی ئم شیعره‌وه‌ ځه‌بینر‌ځت، جگه‌ له‌وه‌ی له‌ ځه‌ دوواني چه‌ندان جاره‌ی راسته‌وخ‌ ځه‌شي گشتی شیعره‌که‌ی و‌ځران کړدووه‌و به‌ لابردي هه‌مووشیان هیچ کاریگه‌رییه‌ک له‌ شیعره‌که‌دا روونادات، بگره‌ پوخته‌تری ده‌کات وه‌ک ئه‌وانه‌ی شاعیر ده‌ځځت:

من ئ‌ستا وه‌کو جاران نیم‌/

.....

واناکم له‌ خه‌یا ځمدا شت‌ځک ون ب‌

.....

من ده‌وه‌مه‌ندترین ما‌م له‌ م‌رانه‌

.....

هه‌روه‌ها هه‌ر به‌ ځه‌وه‌ی ده‌قه‌کانی تری ئم نووسینه‌، ئم ده‌قه‌ش به‌ره‌و یه‌ک ئاراسته‌یی مانا ده‌چ‌ځت و ئه‌وه‌ی شاعیر وا ده‌زان‌ځت جیاوازییه‌که‌و گر‌ځلا‌ځدان‌ځکی مانایه‌ به‌س به‌کاره‌ځنای وشه‌ی (ب‌ س‌بهر) ه‌، که‌ ب‌ که‌سی مردوو به‌کارد‌ځت، به‌‌ام له‌ راستیدا ئم ه‌مایه‌ تازه‌ نییه‌و له‌ ناوه‌ ځسته‌کانی سه‌ده‌ی رابردووه‌وه‌ ځه‌ فیلم و ر‌مانه‌کاندا به‌کاره‌اتووه‌، به‌‌ام ئه‌وه‌ی ج‌ځی سه‌رنجه‌ ز‌ځی به‌کاره‌ځنای وشه‌ی (س‌بهر) ه‌ له‌م ده‌قه‌دا که‌ ده‌گاته‌ هه‌شت که‌ځه‌ت. ل‌ره‌دا بیري وتار‌ځکی ر‌ځنامه‌گه‌ریی شاعیرم که‌وته‌وه‌ که‌ له‌م دواپیه‌دا ده‌رباره‌ی ره‌ځنه‌ خو‌ځندمه‌وه‌ و هه‌ستمکړد ل‌ځی ت‌ځناگه‌م ، ئیتر ئایا له‌ به‌رئه‌وه‌یه‌ نه‌توانراوه‌ وه‌ک پ‌ویست خا‌ځی مه‌به‌ت دا ب‌ځ‌ځرت و روون بکر‌ځته‌وه‌؟ یاخود ته‌رجه‌مه‌ی حه‌رفیه‌؟ یان هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یه‌ ت‌ځگه‌یشتنی شاعیر ب‌ ره‌ځنه‌ که‌ له‌ وتاری (ره‌ځنه‌و ئه‌ویتر)دا ده‌رباره‌ی ره‌ځنه‌ ده‌نووس‌ځت : (بریتییه‌ له‌ پشکنین و جیاکړدنه‌وه‌ له‌ رووی تی‌ځرییه‌وه‌... ره‌ځنه‌ چه‌مک‌ځکه‌ ب‌ هه‌ر باب‌ه‌ت و چه‌مک‌ځک له‌ هه‌موو باره‌کاندا که‌ زیاتر له‌ مانایه‌ک ره‌ه‌ند‌ځک وه‌ربگر‌ځت و له‌ ره‌هایه‌تی دوور بخر‌ځته‌وه‌، ئه‌مه‌ش بریتییه‌ له‌ فشاری دوو لایه‌نه‌ی هه‌موو هه‌ر‌ځمه‌ ک‌مه‌ ځایه‌تییه‌کان له‌ سه‌ر یه‌کتر، له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ پاسیفي گشتی و کورتبینییه‌که‌ له‌ د‌ځ‌ځکدا که‌ درک به‌ ناچ‌ځری باب‌ه‌ت ده‌ک‌ځت که‌ حا‌ځه‌تی نیگه‌تیف دروستده‌کات)

گه‌ر زیاتر له‌م ده‌قه‌ بدو‌ځین، ده‌بینین به‌رکه‌وتنمان ده‌ب‌ځت ب‌ هه‌ځه‌ی زمان و ماناش به‌م ج‌ځره‌:

1- له‌ و‌ځاته‌کانی کیشوه‌ری ئاسیادا و‌ځاتی ز‌ځر پ‌ځکه‌وتووی ت‌ځدایه‌ وه‌ک یابان و چین و مالیزیاو سنگا فوره‌، هه‌روه‌ها به‌ره‌و گه‌شه‌کړدنی ت‌ځدایه‌ وه‌ک ئه‌نده‌نوسیاو ک‌ځریاو و‌ځاته‌کانی که‌نداو و ... هه‌روه‌ها

دواکه وتووشی تځدایه وهک به نځلادیش و بځرماو... تاد، که هه موویان
خاوه نی یهک که لتورو جځره بیرکړدنه وه نین.
که چی شاعیر گشتگیرییهک دهکات بځ هه موو وځاته جځراو جځره کانی
ناسیاو هه موو که لتوره کان به یه کچاو ده بینځت و ده یانکاته ره مزی
خځده رځستن و خځ نمایشکردن، که ئه مهش هه ځیه و له گه ځ واقعدا
یه کناگر ځته وه:

.....

ئه گهر وه کو ناسیا ییه کان
له رځگیراندا نمایشی ځم بکه م و ځم بدو ځنم
پرسپاری ناماقو ځ ناکه م له مځووی ځم

.....

2- هه ځیه کی تری زمانی له م شیعره دا ئه م دځه یه:
من هیچ مو ځکځک شک نا به م جگه له مانه/
ما ځک بچووک و چه ند کت ځب ځکی بچووک و ...
مشت ځ رازیا نه ی بچووک و چوارچ ځوه یه کی بچووک
یهک/ ځازیا نه ځی بچووک، ناکر ځت بځین مشت ځازیا نه ی بچووک،
به ځکو ده بو بینوسیا یه:
مشت ځکی بچووک ځازیا نه

دوو/ له رووی ماناو لځژیکه وه وا له گه ځ په یامی رځشپیردا یه کی
ده گرتنه وه ئه گهر هه موو شته کانی تری بچووک بوونایه، به ځام ده بوو
کت ځبخانه و په ځتووک و پځنووس و چاویلکه و شته کانی تری زځرو گه وره
بوونایه.

له کځ تاییدا حز ده که م ئه وه بزائن ته نیا له دیدگای شیعره وه ئه م
نووسینه م نووسیوه و هیچ کام له و شاعیره به ځزانه ی لځره دا له
شیعره کانیان دواوم ناسم و هیچ مه به ست ځکی ترم نه بووه جگه له
خزمه تی خودی شاعر به وه ی لځی تځگه شتووم، ئیتر کاتیه تی هه موومان
با به تیانه مامه ځه له گه ځ نووسینه کاند ا بکه یین و به دوا ی (ناو)
نه که وین، ئایا نووسر ناوداره یان نا؟ گرنگ ناوه ځک و
ره هه نده کانی نو ځبوونه وه و دا ه ځنانه.

من ده ستځشی له هه موو شاعیره کان ده که م و هیوادارم دوور له
عه قځییه تی باو؛ چه ندایه تی واز لیب ځنن و چځنایه تی بره و پځبدن،
تا هیچ نه بځت ئاستی گه نده ځبوون له بوا ری شیعردا دابه ز ځنین.
ئه م قسه یهش ده که م نه ده بوو بمکړدایه به ځام له بهر خو ځنهری ساده و
که مئاست ده ی ځم که ئه م نووسینه له شک ځی هیچ شاعیر ځک که م
ناکاته وه و به که س نا ځت که شاعیر نییه، به ځام قسه مان له سر خودی
ئه م ده قانه یه، له لایه کی تر ئه گهری هه یه هر ئه و جځره له خو ځنهر
بځن ئه ی له کځنه وه دوو ره و ت نه بوون له ناو شیعردا (شاعر بځ

ژیان) و (شعر بـ شعر) دهی با ئهم شاعرانه وا دابنـن بـ ژيانن،
بـیه زمانی ساده و راسته و خـیان به کارهـناوه و زـر ماندوو نه بوون به
هونه ره شیعرییه کانه وه، منیش دهـم؛ بهـام لهو حاـه ته دا ته مه نی
شیعره کان کورت دهـت.

ئـستا گه شتوو مه ته قه ناعه تـك نزيك له بـچوونه که ی ئـرستـ که ئـو
سه بارهت شارستانیه ته کان باس ده کات، بهـام من تايبه تی ده که م به
شاعیرانه وه که هر ـ است ده رده چـت، ئـو دهـ :

شارستانیش وهك ته مه نی مرـق به ره و لاوازی و مردن ده چـت، وهك چـن
مرـق سه ره تا منداـه و پاشان هه رزه کارو دواتر گه نچ و کامـ و پاشان
پیرو بـتوانا و دواتریش ده مرـت.

جا ئـمه بـ توانای شاعر نووسینی باشی شاعیرانیش هر ـ استه،
زـربه ی شاعیران قـناغـك بووه توانیویانه زـر باش بنووسن، بهـام
زـر که م شاعیر هه ن له سه راپای ژیانیا ندا بتوانن به هه مان جوانی و
به رزی و توانای لوتکه یانه وهـ شعر بنووسن.